

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจของผู้ประกอบการในการใช้งานระบบ ใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ กรณีศึกษา ผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียน ภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก

สารุภณ คำแลลิบ^{1*}

Received: October 17, 2022

Revised: May 22, 2023

Accepted: May 23, 2023

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก โดยจำแนกตามปัจจัยลักษณะกิจการ ได้แก่ ขนาดและประเภทของกิจการ และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้เทคโนโลยี ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้เทคโนโลยี ปัจจัยด้านความปลอดภัยของระบบ ปัจจัยในความรวดเร็วของการปฏิบัติงาน และปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ที่มีผลต่อความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ โดยกลุ่มตัวอย่างคือประชากรทั้งหมดที่ต้องการศึกษา จำนวน 250 ราย สถิติที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถี่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า 1) ผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลกมีระดับความคิดเห็นต่อความตั้งใจในการนำระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในกิจการของตนเองมากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้เทคโนโลยี ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้เทคโนโลยี ปัจจัยด้านความปลอดภัยของระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ ปัจจัยด้านความรวดเร็วในการปฏิบัติงานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ และปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ 2) ความแตกต่างของขนาดกิจการ ด้านปัจจัยการจ้างแรงงานของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลกที่มีความแตกต่างกัน ทำให้ความตั้งใจของผู้ประกอบการในการนำระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในกิจการแตกต่างกัน โดยพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว มีค่า p-value เท่ากับ .000 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และ 3) ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้เทคโนโลยีมีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

คำสำคัญ: ความตั้งใจในการใช้งานเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์

^{1*} นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบัญชี, คณะบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ และการสื่อสาร มหาวิทยาลัยนเรศวร

* Corresponding author Email: satupond62@nu.ac.th

Factors Affecting the Intension of Entrepreneurs to use the Electronic Tax Invoice System: a Case Study of a Corporate Entrepreneur Registered for VAT in Phitsanulok Province

Satupon Damlaelib^{1*}

Abstract

Objectives of this study are to study and compare intension of the VAT-registered corporate entrepreneurs in Phitsanulok on using the electronic tax invoice system by classifying data based on the business characteristics such as size and type of business. Then, to study factors related to the technology adoption, system safety, operation speed, and facilities affecting to intention of using the electronic tax invoice system. Data was collected from 250 samples and applied with statistics to interpret including arithmetic mean, percentage, standard deviation (S.D.), frequency, one-way ANOVA analysis, and multiple linear regression analysis. The results show that the VAT entrepreneurs in Phitsanulok intended to use the e-tax invoice. The most important factors are perceiving on technology adoption factor, ease of use, technology usefulness, electronic tax invoice system security, operation speed, and facilities in the electronic tax invoice system. Another outcome demonstrates that business size categorized by employment of the corporate entrepreneurs registered for VAT in Phitsanulok has a significant effect on intention of the entrepreneurs to use the electronic tax invoice system in their businesses. The one-way analysis of variance (One-way ANOVA) shows p-value of .000 at the statistical significance level of .05. In addition, the perceived benefit technology acceptance factor reveals intention to use the electronic tax invoice system of corporate entrepreneurs registered for VAT in Phitsanulok at a statistical significance of .05.

Keywords: E-tax invoice, E-tax invoice System, Intention to use electronic document, VAT Entrepreneurs

¹ Graduated student in Accounting, Faculty of Business, Economics and Communications, Naresuan University

บทนำ

ภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นภาษีที่กรมสรรพากรจัดเก็บได้มากที่สุดของจำนวนภาษีที่จัดเก็บทั้งหมด (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2564) จัดเป็นภาษีทางอ้อมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อรัฐบาล และมี “ใบกำกับภาษี” เป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดเก็บรายได้ เพื่อนำรายได้ที่ได้จากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ไปใช้ในการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ รวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน ภายในประเทศให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น (กรมประชาสัมพันธ์, 2564) ในปีงบประมาณ 2563 ที่ผ่านมา กรมสรรพากรได้จัดเก็บภาษีต่าง ๆ มีมูลค่าเป็นจำนวนทั้งสิ้น 1,833,812 ล้านบาท และมีรายได้จากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มมากที่สุด คิดเป็นมูลค่า 745,017 ล้านบาท หรือร้อยละ 40.63 ของจำนวนภาษีอากรที่จัดเก็บได้ทั้งหมด (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2564) ซึ่งใบกำกับภาษีถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของกรมสรรพากร รวมถึงผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มสามารถนำใบกำกับภาษีไปใช้เป็นหลักฐานเพื่อขอคืนภาษีหรือลดภาระทางภาษีได้ สำหรับการจัดทำใบกำกับภาษียังมีผู้ประกอบการที่ออกใบกำกับภาษีไม่ถูกต้องหรือขาดความรู้เรื่องการจัดทำใบกำกับภาษี ซึ่งปัจจัยเหล่านี้อาจส่งผลให้ผู้ประกอบการถูกบทกำหนดโทษตามกฎหมาย (กรมสรรพากร, 2564) อีกทั้งการจัดทำใบกำกับภาษียังพบปัญหาที่เกิดขึ้นหลายประการ เช่น ปัญหาด้านการค้นหาเอกสาร การจัดเก็บเอกสาร ความปลอดภัยของข้อมูล (สิทธิชัย วรโชติกำจร และ พัทธราภรณ์ วรโชติกำจร, 2561) การขาดความรวดเร็วและการเชื่อมโยงของข้อมูลระหว่างผู้ประกอบการและผู้ซื้อสินค้าหรือบริการ (คันศนีย์ เอื้อประชากุล, 2560) รวมถึงประเภทของกิจการที่มีลักษณะและความซับซ้อนในกิจกรรมต่าง ๆ แตกต่างกัน และขนาดของกิจการที่ต่างกันทำให้กิจการมีความต้องการจ้างแรงงานที่ต่างกัน อาจทำให้การปฏิบัติงานเกิดความซ้ำซ้อน และประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานลดลง นอกจากนี้จำนวนผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ที่เข้าสู่ระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ยังมีจำนวนน้อย ซึ่งปัญหาที่เป็นอุปสรรคประการหนึ่ง คือ ทักษะคติของผู้ประกอบการดังกล่าวที่มีต่อระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์

ในปัจจุบันกรมสรรพากรได้พัฒนาระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถจัดทำรายการนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มและการจัดทำใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ได้ในระบบเดียว ช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการในการนำส่งภาษี อีกทั้งยังส่งผลดีในด้านการลดต้นทุนค่าใช้จ่ายการบริหารจัดการของภาครัฐและภาคเอกชน และช่วยเพิ่มความมั่นใจด้านความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล (กรมสรรพากร, 2562) อย่างไรก็ตามตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 จนถึงปัจจุบัน มีผู้ประกอบการนิติบุคคลทั้งสิ้น 809,111 ราย (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2564) แต่มีผู้ประกอบการนิติบุคคลเข้าสู่ระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์และใบรับอิเล็กทรอนิกส์เพียง 1,146 ราย (กรมสรรพากร, 2564) คิดเป็นร้อยละ 0.14 เท่านั้น ซึ่งจังหวัดพิษณุโลกมีผู้ประกอบการนิติบุคคล จำนวน 790 ราย (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2564) และเป็นผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม จำนวน 250 ราย (กรมสรรพากร, 2564) จากข้อมูลดังกล่าว นำมาสู่คำถามงานวิจัยว่าผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลกมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อการใช้งานระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ ผู้ประกอบการ

จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ประกอบกิจการแตกต่างกันและมีขนาดของกิจการที่แตกต่างกันจะมีความตั้งใจในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการกิจการต่างกันหรือไม่ และปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อความตั้งใจของผู้ประกอบการนิติบุคคลจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลกในการใช้งานระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสามารถนำผลการศึกษาดังกล่าวเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการนำไปสู่การเพิ่มจำนวนของผู้ใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ให้มากขึ้น

การศึกษานี้จึงมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก ศึกษาเปรียบเทียบความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจของผู้ประกอบการนิติบุคคลในการใช้งานระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งจังหวัดพิษณุโลกเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจค่อนข้างสูง เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีเป้าหมายและความพร้อมในการพัฒนาจังหวัด ให้เป็น “ศูนย์กลางความเจริญแห่งภูมิภาคที่มั่นคง” เพื่อพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและประวัติศาสตร์มรดกโลก สินค้าบริการและผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์มูลค่าสูงสู่ความมั่นคงบนเทคโนโลยีนวัตกรรมและดิจิทัล นอกจากนี้จังหวัดพิษณุโลกยังเป็นศูนย์กลางการค้าในเขตภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งมีความพร้อมสำหรับการขนส่งทางบก ทางราง และทางอากาศ เพื่อรองรับการขนส่งภายในภูมิภาคและต่างประเทศ (สำนักงานจังหวัดพิษณุโลก, 2563) จะเห็นว่าจังหวัดพิษณุโลกเป็นจังหวัดหนึ่งที่ผู้ประกอบการมีแนวโน้มที่จะมีความพร้อมในการใช้ระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ อีกทั้งการใช้ระบบดังกล่าวยังเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้ประกอบการ ช่วยให้การพัฒนาเศรษฐกิจจังหวัด สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศในยุคดิจิทัล และเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก สำหรับการนำระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ไปใช้ในอนาคตอันใกล้ต่อไป

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมก่อนหน้าและเชื่อมโยงไปสู่กรอบความคิดของการวิจัย ภายใต้หัวข้อต่อไปนี้

1. ประเภทของกิจการ

ในการประกอบธุรกิจ กิจการแต่ละประเภทย่อมมีรูปแบบและความซับซ้อนในการดำเนินงานที่แตกต่างกันไป (สุธีรา อะทะวงษา และ สมบูรณ์วัลย์ สัตยารักษ์วิทย์, 2557) เนื่องจากกิจการมีลักษณะของการดำเนินงานและต้นทุนของกิจการแตกต่างกัน ดังนั้น กิจการจำเป็นต้องนำเทคโนโลยีที่ดีและเหมาะสมมาใช้ เพื่อควบคุมและแก้ไขระบบความซับซ้อนที่เกิดขึ้นภายในองค์กร ทำให้เกิดการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ ลดความซ้ำซ้อน เกิดความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน สร้างความไว้วางใจ และความน่าเชื่อถือแก่ผู้ซื้อสินค้าและบริการ (ชูพงษ์ พันธุ์แดง และคณะ, 2562) อีกประการหนึ่งคือ ลักษณะการ

ดำเนินงานที่แตกต่างกันนั้น ทำให้การจัดทำ การส่งมอบ และการเก็บรักษาเอกสารของแต่ละประเภทกิจการ มีความแตกต่างกัน เช่น รายการสินค้าและวัตถุดิบ รายงานภาษีซื้อ รายงานภาษีขาย และจำนวนใบกำกับภาษี (กรมสรรพากร, 2559) ซึ่งปริมาณเอกสารที่เกิดจากกิจกรรมดังกล่าวทำให้เกิดค่าใช้จ่ายในการจัดทำและเก็บรักษา อีกทั้งยังทำให้การค้นหามีความยากลำบากเนื่องจากปริมาณของเอกสารที่เพิ่มขึ้นทุกปี (สิทธิชัย วรโชติกำจร และ พัทธราภรณ์ วรโชติกำจร, 2561) ส่งผลให้อาจต้องชำระเบี้ยปรับและเงินเพิ่มเนื่องจากการจัดทำรายงานเพื่อนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มที่ไม่ถูกต้อง หากสามารถลดข้อผิดพลาดดังกล่าวและช่วยเพิ่มความครบถ้วนถูกต้องในการปฏิบัติงาน ย่อมทำให้ผู้ประกอบการมีความตั้งใจในการนำระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในกิจการ (อรรพรรณ สุขยานี, 2558) สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดประเภทของกิจการโดยอ้างอิงจากการแบ่งประเภทของกิจการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543 เป็น 3 ประเภท ได้แก่ การผลิตสินค้า การขายสินค้า และการให้บริการ ดังแสดงไว้ในภาพที่ 1

ประเภทของ กิจการ	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	แรงงาน (คน)	สินทรัพย์ ถาวร (ล้านบาท)	แรงงาน (คน)	สินทรัพย์ ถาวร (ล้านบาท)	แรงงาน (คน)	สินทรัพย์ ถาวร (ล้านบาท)
กิจการผลิตสินค้า	1-50	ไม่เกิน 50	51-200	51-200	เกิน 200	เกิน 200
กิจการขายสินค้า	1-25	ไม่เกิน 50	26-50	51-100	เกิน 50	เกิน 100
กิจการให้บริการ	1-50	ไม่เกิน 50	51-200	51-200	เกิน 200	เกิน 200

ภาพที่ 1 การกำหนดขนาดของกิจการในแต่ละประเภท

2. ขนาดของกิจการ

สำหรับการดำเนินธุรกิจผู้ประกอบการแต่ละรายจะตัดสินใจลงทุนเปิดกิจการแตกต่างกันขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละบุคคล เมื่อกิจการมีขนาดใหญ่มักรวมต้องมีปริมาณเอกสารที่จัดทำและเก็บรักษาเป็นจำนวนมาก ผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องหาเทคโนโลยีมาใช้ในกิจการเพื่อสร้างประสิทธิภาพและความเรียบร้อยในการจัดการเอกสารที่มีมากขึ้น (อุทุมพร วงศ์เพชร และ นิชนันทน์ กิตติพัฒน์บวร, 2560) รวมถึงการช่วยลดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เช่น กระดาษ หมึกพิมพ์ การจัดพิมพ์ และจัดส่งเอกสารใบกำกับภาษีและใบเสร็จรับเงิน (กรมสรรพากร, 2562) นอกจากนี้ขนาดของกิจการที่ต่างกันทำให้ผู้ประกอบการมีภาระทางภาษีที่ต้องชำระต่างกัน (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2559) เนื่องจากจำนวนรายการค้าและรายได้ที่ต่างกัน ซึ่งภาษีอากรถือเป็นต้นทุนของผู้ประกอบการอีกชนิดหนึ่ง กรมสรรพากรจึงพัฒนาระบบธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ขึ้น เพื่อช่วยลดปัญหาในการขอหลักฐานเพิ่มเติมและลดระยะเวลาในการตรวจสอบ

ซึ่งสามารถช่วยลดต้นทุนในการเสียภาษีอากรของผู้ประกอบการและค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีของกรมสรรพากรได้เป็นอย่างมาก (กรมสรรพากร, 2559) สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งขนาดของกิจการออกเป็น 3 ขนาด ได้แก่ ธุรกิจขนาดเล็ก ธุรกิจขนาดกลาง และธุรกิจขนาดใหญ่ โดยใช้จำนวนแรงงานและจำนวนสินทรัพย์ถาวรเป็นตัวกำหนด (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2562) เนื่องจากมีข้อจำกัดในการสอบถามรายได้ของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

3. ทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model: TAM)

ตามทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยีนั้น ประกอบไปด้วยปัจจัยหลัก 2 ประการ ได้แก่ ปัจจัยในการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้เทคโนโลยี และปัจจัยในการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้เทคโนโลยี

3.1 ปัจจัยในการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้เทคโนโลยี เกิดจากทัศนคติของบุคคลต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงาน และเกิดความเชื่อว่าเมื่อนำเทคโนโลยีมาใช้จะช่วยให้เกิดประโยชน์กับกิจการของตนเอง ซึ่งสามารถช่วยเสริมประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน รวมถึงสามารถสะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยที่เกิดขึ้นโดยการแสดงออกในเชิงพฤติกรรมให้เห็นได้อย่างชัดเจน ผู้ประกอบการจะนำเทคโนโลยีมาใช้ในการกิจการหรือไม่นั้น ย่อมเกิดจากทัศนคติของผู้ประกอบการซึ่งอาจแสดงออกด้วยความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความเชื่อที่จดจ่ออยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งทัศนคตินี้เองจะส่งผลให้ผู้ประกอบการเกิดความตั้งใจในการพัฒนาหรือการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการกิจการให้เกิดประสิทธิภาพและประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร (อรุณทัย พยัคฆพงษ์, 2560)

3.2 ปัจจัยในการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้เทคโนโลยี เป็นสิ่งที่ผู้ใช้งานสามารถใช้งานได้ง่าย ไม่ต้องใช้ความพยายามในการเรียนรู้มาก และช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน (อรุณทัย พยัคฆพงษ์, 2560) ปัจจัยการรับรู้ความง่ายในการใช้เทคโนโลยีต้องตอบสนองต่อผู้ใช้งานให้สามารถรับรู้ถึงขั้นตอนในการใช้งานที่ไม่ซับซ้อน และสามารถเรียนรู้การใช้งานด้วยตนเองได้ (พงศกร คหิทรพงศ์, 2561)

ทั้งนี้ ปัจจัยทั้ง 2 ประการนั้น มีอิทธิพลโดยตรงต่อทัศนคติในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการกิจการ (มัสลิน ใจคุณ, 2561) ส่งผลต่อคุณภาพของข้อมูลและคุณภาพของระบบ และสามารถปรับปรุงข้อมูลให้ทันต่อสถานการณ์ มีความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล ความถูกต้อง และความน่าเชื่อถือที่เกิดจากการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงาน (ธนวรรณ สำนวนกลาง, 2559) ด้วยเหตุนี้เอง การรับรู้ถึงความง่ายและการรับรู้ถึงประโยชน์ จึงถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการใช้เทคโนโลยี (ศิรินันท์ กำเนิด, 2558)

4. ความปลอดภัยของระบบ

ความปลอดภัยของระบบ หมายถึง การมีระบบป้องกันการเข้าถึงโดยไม่ได้รับอนุญาต และการกำหนดสิทธิการเข้าสู่ระบบและการเข้าถึงข้อมูลได้ (มานิตา สุวรรณวงศ์พร, 2563) ระบบที่มีความปลอดภัยจากภัยคุกคามต่าง ๆ จะสามารถรักษาความลับและการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลได้ (จิรัชยา นครชัย, 2553) ดังนั้นความปลอดภัยของระบบจึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ ที่จะทำให้

ผู้ประกอบการเกิดความมั่นใจในการใช้งานในระบบซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานสากล (กรมสรรพากร, 2562) กล่าวคือหากความปลอดภัยของระบบช่วยสนับสนุนหรือช่วยป้องกันข้อมูลให้กับผู้ประกอบการ ไม่ให้ถูกขโมยข้อมูลส่วนบุคคล (มานิตา สุวรรณวงศ์พร, 2563) ช่วยลดความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน มีความปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยีหรือการนำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ มีระบบป้องกันและเข้าสู่ระบบที่เหมาะสม (จิรัชยา นครชัย, 2553) ย่อมส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้ประกอบการที่จะหันมาให้ความสนใจและเกิดความตั้งใจที่จะใช้งานในระบบนั้น ๆ ในที่สุด

5. ความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน

เนื่องจากประเภทและขนาดของกิจการมีความแตกต่างกัน จึงส่งผลต่อการจัดทำ และเก็บรักษาเอกสารของกิจการ หากกิจการมีขนาดใหญ่ปริมาณเอกสารที่ต้องจัดทำและเก็บรักษาย่อมมีจำนวนมากตามไปด้วย อาจก่อให้เกิดปัญหาความล่าช้าในการค้นหาเอกสาร ตลอดจนเกิดปัญหาการทำงานซ้ำซ้อน (สิทธิชัย วรโชติกำจร และ พัทธภรณ์ วรโชติกำจร, 2561) หากนำเทคโนโลยีมาใช้ในองค์กรจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการค้นหาเอกสารและจัดทำเอกสารให้มีความสะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้น (อุทุมพร วงศ์เพชร และ นิชนันท์ กิตติพัฒน์, 2560) ส่งผลให้สามารถใช้เวลาในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (พิรญา ชื่นวงศ์, 2560) หากเทคโนโลยีที่นำมาใช้สามารถช่วยลดปัญหาความซ้ำซ้อน ลดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน ช่วยสร้างระบบในการค้นหา การจัดทำ การจัดเก็บเอกสาร และรักษาเอกสารไม่ให้ชำรุด หรือสูญหาย (จิรัชยา นครชัย, 2553) ค้นหาเอกสารได้อย่างรวดเร็ว เพิ่มความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน (พิรญา ชื่นวงศ์, 2560) ย่อมส่งผลให้ผู้ประกอบการเกิดความตั้งใจที่จะนำเทคโนโลยีไปใช้ในกิจการ

6. สิ่งอำนวยความสะดวก

สิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมในการทำงานให้มีส่วนช่วยสนับสนุนและอำนวยความสะดวกต่อการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ เช่น การจัดให้มีสิ่งช่วยสนับสนุนการใช้งานของระบบ มีช่องทางการใช้งานที่เพียงพอ (เดวิด มกรพงศ์ และ ปรรธนา ปุณณกิติเกษม, 2561) นอกจากนี้ต้องเอื้ออำนวยในการปฏิบัติงาน หากเกิดกรณีที่เกิดปัญหาในการใช้งานสามารถแก้ไขหรือหาอุปกรณ์ทดแทนได้ง่าย สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการใช้งานในระบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นผลกระทบที่เกิดจากการปรับตัวให้เข้ากับยุคของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (พูนเพิ่ม เสรีวิชัยสวัสดิ์, 2562) หากกิจการมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอจะนำมาซึ่งพฤติกรรมการนำเทคโนโลยีมาใช้งานในกิจการของผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ในการใช้เทคโนโลยีนั้นมาก่อน จะมีความสนใจในการนำเทคโนโลยีนั้นมาใช้งาน รวมถึงเอื้ออำนวยในการปฏิบัติงาน หากเกิดปัญหาในการใช้งานสามารถแก้ไขหรือหาอุปกรณ์ทดแทนได้ง่าย สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการใช้งานในระบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นผลกระทบที่เกิดจากการปรับตัวให้เข้ากับยุคของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (พูนเพิ่ม เสรีวิชัยสวัสดิ์, 2562) หากสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นส่งผลให้เกิดความสะดวกในการใช้งาน หรือสร้างความรู้สึกลึก

ปลอดภัยให้แก่ผู้ใช้งาน ย่อมส่งผลให้เกิดความตั้งใจใช้งานในระบบมากขึ้น (พิมพ์พรรณ สุวรรณศิริศิลป์, 2559)

7. ความตั้งใจใช้เทคโนโลยี

ความตั้งใจใช้เทคโนโลยีนั้น ขึ้นอยู่กับทัศนคติของผู้ประกอบการ และส่งผลต่อพฤติกรรมในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการที่สุด ความตั้งใจใช้เทคโนโลยีในการดำเนินงานของกิจการอาจเกิดขึ้นจากหลายปัจจัยประกอบกัน เช่น เมื่อผู้ประกอบการนำเทคโนโลยีมาใช้งานแล้วทำให้รู้สึกถึงความง่ายในการใช้งาน เกิดประโยชน์ต่อกิจการ (พิมพ์ปวีณ์ มะณีวงศ์, 2563) ลดข้อผิดพลาดและช่วยเพิ่มความถูกต้องในการปฏิบัติงาน (อรรธรณ สุขยานี, 2558) สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ประกอบการรู้สึกถึงความปลอดภัย รวมถึงการสร้างความสะดวกสบายในการใช้งาน และช่วยให้การปฏิบัติงานรวดเร็วขึ้น (ณัฐพล สุทธิศักดิ์ศรี, 2563)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก ที่มีต่อความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก โดยจำแนกตามปัจจัยลักษณะกิจการ ได้แก่ ขนาดและประเภทของกิจการ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้เทคโนโลยี ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้เทคโนโลยี ปัจจัยด้านความปลอดภัยของระบบ ปัจจัยในความรวดเร็วของการปฏิบัติงาน และปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีผลต่อความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านลักษณะกิจการ คือ ประเภทกิจการของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลกที่แตกต่างกันมีความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์แตกต่างกัน

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \mu_3$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3$$

โดยที่ μ_1 คือ ค่าเฉลี่ยของกิจการประเภทผลิตสินค้า

μ_2 คือ ค่าเฉลี่ยของกิจการประเภทขายสินค้า

μ_3 คือ ค่าเฉลี่ยของกิจการประเภทให้บริการ

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านลักษณะกิจการ คือ ขนาดกิจการของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลกที่แตกต่างกันมีความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์แตกต่างกัน

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \mu_3$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3$$

โดยที่ μ_1 คือ ค่าเฉลี่ยของกิจการขนาดเล็ก

μ_2 คือ ค่าเฉลี่ยของกิจการขนาดกลาง

μ_3 คือ ค่าเฉลี่ยของกิจการขนาดใหญ่

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้เทคโนโลยี ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้เทคโนโลยี ปัจจัยด้านความปลอดภัยของระบบ ปัจจัยด้านความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน และปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก

$$Y = \alpha + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \beta_4 X_4 + \beta_5 X_5$$

โดยที่ Y หมายถึง คะแนนเฉลี่ยความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์

X_1 หมายถึง คะแนนเฉลี่ยด้านการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้เทคโนโลยี

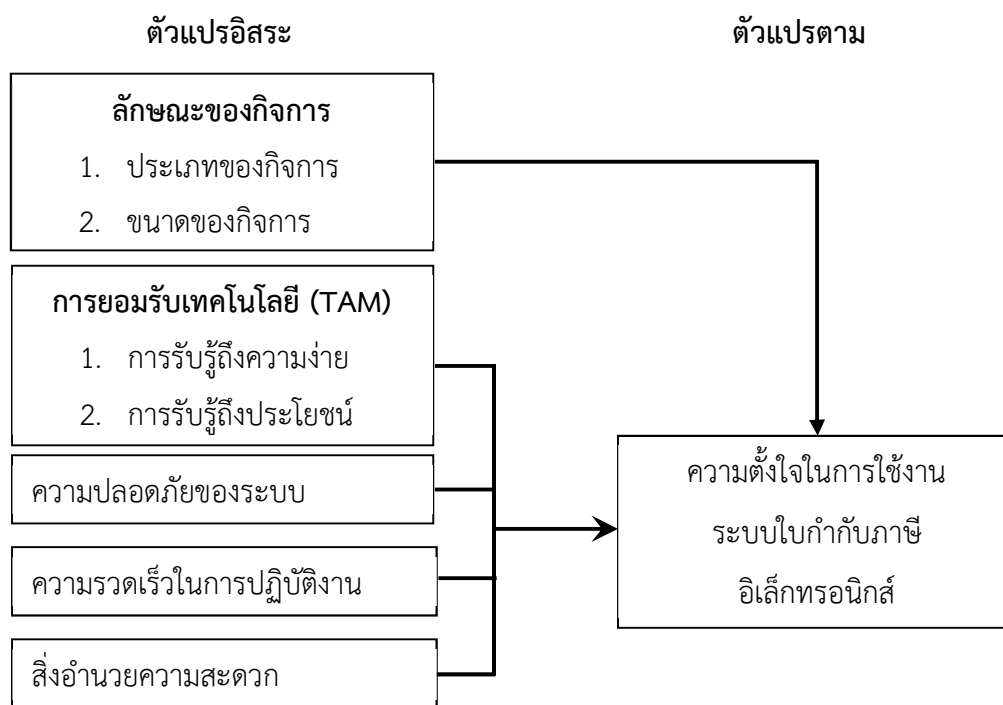
X_2 หมายถึง คะแนนเฉลี่ยปัจจัยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้เทคโนโลยี

X_3 หมายถึง คะแนนเฉลี่ยด้านความปลอดภัยของระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์

X_4 หมายถึง คะแนนเฉลี่ยด้านความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน

X_5 หมายถึง คะแนนเฉลี่ยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

กรอบความคิดของงานวิจัย

ภาพที่ 2 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรทั้งหมด จำนวน 250 ราย ซึ่งเป็นผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยเลือกตัวอย่างด้วยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) โดยสืบค้นข้อมูลจากเว็บไซต์ของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ (www.dbd.go.th) ณ วันที่ 11 มิถุนายน 2564 พบว่า มีผู้ประกอบการนิติบุคคลในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 790 ราย (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2564) และต่อมาได้นำข้อมูลเลขทะเบียนนิติบุคคล 13 หลักของผู้ประกอบการจดทะเบียนนิติบุคคล จำนวน 790 ราย ในจังหวัดพิษณุโลก ไปตรวจสอบในเว็บไซต์ของกรมสรรพากร (www.rd.go.th) เพื่อให้ได้ข้อสรุปของจำนวนผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนในจังหวัดพิษณุโลกและเป็นผู้ประกอบการในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งมีทั้งสิ้น 250 ราย แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ธุรกิจผลิตสินค้า จำนวน 59 ราย ธุรกิจขายสินค้า จำนวน 127 ราย และธุรกิจให้บริการ 64 ราย (กรมสรรพากร, 2564)

2. เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจของผู้ประกอบการในการใช้งานระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ กรณีศึกษา ผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 250 ชุด ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่าง ๆ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบัญชี ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยี ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพฤติกรรมมนุษย์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดเก็บภาษี และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดทำบัญชีภาษีอากร จากนั้นนำแบบสอบถามดังกล่าวไปทดสอบเก็บข้อมูลจากกลุ่มทดสอบ คือ ผู้ประกอบการที่เป็นบุคคลธรรมดา จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 30 ราย ซึ่งมีการวัดค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) เรียงลำดับตามตัวแปรในการศึกษา ดังแสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การแสดงความเชื่อมั่นใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Coefficient Alpha or Cronbach's Alpha) โดยวัดจากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) จากกลุ่มทดลอง

ลำดับ	ตัวแปร	จำนวน (ข้อ)	Cronbach's Alpha กลุ่มทดลอง (n = 30)
1	ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้เทคโนโลยี	3	0.7470
2	ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้เทคโนโลยี	4	0.7577
3	ปัจจัยด้านความปลอดภัยของระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์	3	0.7318
4	ปัจจัยด้านความเร็วในการปฏิบัติงาน	3	0.7684
5	ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์	4	0.8441
6	ความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์	4	0.8099

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 สัมภาษณ์ผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก จากเว็บไซต์ของกรมสรรพากรและกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยนำเลขประจำตัว 13 หลักของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า มาตรวจสอบในฐานข้อมูลจากเว็บไซต์ของกรมสรรพากรเพื่อยืนยันจำนวนผู้ประกอบการที่จดทะเบียนในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวกัน จำนวน 250 ราย

3.2 ผู้วิจัยได้ติดต่อประสานงานกับหอการค้าจังหวัดพิษณุโลก เพื่อทราบช่องทางการติดต่อและขออนุญาตเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการ ซึ่งการเก็บข้อมูลครั้งนี้ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2565

3.3 หลังจากที่ได้ผู้วิจัยได้ช่องทางการติดต่อผู้ประกอบการตามจำนวนตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้แล้ว ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามผ่านช่องทางออนไลน์ ประกอบด้วย Email และ Line ส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม และผู้วิจัยได้ลงพื้นที่แจกแบบสอบถามด้วยตนเอง ณ สถานที่ประกอบการของผู้ตอบแบบสอบถามหรือทำการนัดหมายผู้ตอบแบบสอบถามตามสถานที่ที่ผู้ตอบแบบสอบถามสะดวก รวมใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลตั้งแต่ 1 มิถุนายน ถึง 10 กันยายน พ.ศ. 2565 ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การวิจัย เนื้อหาทั้งหมดที่มีภายในแบบสอบถามและอธิบายวิธีการตอบให้กับผู้ตอบแบบสอบถามทราบและเข้าใจ รวมทั้งได้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แล้วอย่างเคร่งครัด

3.4 เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว จึงนำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบข้อมูล โดยการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จากนั้นนำแบบสอบถาม จำนวน 250 ชุด ที่ตรวจสอบความสมบูรณ์เรียบร้อยแล้วมาลงรหัสเพื่อประมวลผลข้อมูล และนำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean) ร้อยละ (Percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) ความถี่ (Frequency) และสถิติเชิงอนุมาน ประกอบด้วย การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression) การวัดค่าคะแนนระดับความคิดเห็น แบ่งออกเป็น 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale) ซึ่งมีหลักเกณฑ์ดังนี้

5 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

มีเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนค่าเฉลี่ย (พิริภัทร จินโต, 2564) ดังนี้

คะแนนค่าเฉลี่ย 4.21–5.00 หมายถึง มากที่สุด

คะแนนค่าเฉลี่ย 3.41–4.20 หมายถึง มาก

คะแนนค่าเฉลี่ย 2.61–3.40 หมายถึง ปานกลาง

คะแนนค่าเฉลี่ย 1.81–2.60 หมายถึง น้อย

คะแนนค่าเฉลี่ย 1.00–1.80 หมายถึง น้อยที่สุด

ซึ่งได้กำหนดการนำข้อมูลในแบบสอบถามไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ส่วนที่ 1 ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความถี่ และสถิติเชิงอนุมานเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของลักษณะกิจการ ได้แก่ ประเภทและขนาดของกิจการ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

2. ส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความถี่และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้เทคโนโลยี ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้เทคโนโลยี ปัจจัยด้านความปลอดภัยของระบบ ปัจจัยด้านความเร็วในการปฏิบัติงาน และปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจของผู้ประกอบการในการใช้งานระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ กรณีศึกษา ผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก สามารถเสนอผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก

ตารางที่ 2 การแจกแจงความถี่ข้อมูลทั่วไปของประชากรผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 250 ราย

รายการ	เพศของ ผู้ตอบ		ประเภทกิจการ			ขนาดกิจการ (แรงงาน)			จำนวนการจัดทำ ใบกำกับภาษีด้วย กระดาษ/วัน		
	แบบสอบถาม										
	ชาย	หญิง	ผลิต สินค้า	ขาย สินค้า	ให้ บริการ	เล็ก	กลาง	ใหญ่	20≤	ถึง	ถึง
									50	80	
ผู้ประกอบการ	113	137	59	127	64	200	47	3	147	82	21
ร้อยละ	45.2	54.8	23.6	50.8	25.6	80	18.8	1.2	58.8	32.8	8.4

หมายเหตุ: ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกิจการแบ่งตามประเภทของกิจการ แบ่งเป็น 3 ขนาด ได้แก่ กิจการขนาดเล็ก กิจการขนาดกลาง และกิจการขนาดใหญ่ และได้รวมประเภทของกิจการขายส่งและกิจการขายปลีก เป็นกิจการขายสินค้า ซึ่งอ้างอิงจากพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 250 ราย มีการดำเนินกิจการประเภทขายสินค้ามากที่สุด ส่วนใหญ่เป็นกิจการขนาดเล็กซึ่งมีปริมาณการออกไปก่กับภาษีที่ใช้โดยทั่วไป (เป็นกระดาษ) ให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือบริการไม่เกินวันละ 20 ฉบับต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 58.80

2. ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อความตั้งใจในการนำระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในกิจการ

ตารางที่ 3 แสดงระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อปัจจัยในการใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์

ลำดับ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	ปัจจัยด้านประเภทของกิจการ	3.2253	0.4755	ปานกลาง
2	ปัจจัยด้านขนาดของกิจการ	3.8187	0.5251	มาก
3	ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงความสะดวกในการใช้เทคโนโลยี	4.2480	0.4797	มากที่สุด
4	ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้เทคโนโลยี	4.3640	0.4635	มากที่สุด
5	ปัจจัยด้านความปลอดภัยของระบบ	4.4133	0.4244	มากที่สุด
6	ปัจจัยด้านความเร็วในการปฏิบัติงาน	4.4400	0.4611	มากที่สุด
7	ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	4.4810	0.4044	มากที่สุด
8	ความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์	4.4388	0.5489	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่าปัจจัยที่ผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก มีความเห็นต่อความตั้งใจในการนำระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในกิจการในระดับมากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงความสะดวกในการใช้เทคโนโลยี ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้เทคโนโลยี ปัจจัยด้านความปลอดภัยของระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ ปัจจัยด้านความเร็วในการปฏิบัติงานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ และปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์

3. สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยลักษณะกิจการ คือ ประเภทกิจการของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลกที่แตกต่างกันมีความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของความแตกต่างด้านประเภทกิจการต่อความตั้งใจใช้งานระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ประกอบการนิติบุคคลจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ประเภทของกิจการต่อความตั้งใจใช้ระบบระหว่างกลุ่ม	.064	2	.032	.236	.790
ภายในกลุ่ม	33.567	247	.136		
รวม	33.631	249			

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ .790 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ซึ่งหมายความว่าประเภทของกิจการที่มีความแตกต่างกันผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลกมีความตั้งใจที่จะนำระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ไปใช้ในการไม่แตกต่างกัน

4. สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยลักษณะกิจการ คือ ขนาดกิจการของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลกที่แตกต่างกันมีความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของความแตกต่างด้านขนาดของกิจการต่อความตั้งใจใช้งานระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ประกอบการนิติบุคคลจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
จำนวนการจ้างแรงงานต่อความตั้งใจใช้ระบบระหว่างกลุ่ม	4.264	2	2.132	17.933	.000*
ภายในกลุ่ม	29.367	247	.119		
รวม	33.631				

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของความแตกต่างด้านขนาดของกิจการต่อความตั้งใจใช้งานระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ประกอบการนิติบุคคลจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
จำนวนสินทรัพย์ถาวรต่อความตั้งใจใช้ระบบระหว่างกลุ่ม	.354	2	.177	1.312	.271
ภายในกลุ่ม	33.278	247	.135		
รวม	33.631	249			

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์กับปัจจัยลักษณะกิจการ ด้านขนาดของกิจการ พิจารณาจากการจ้างแรงงาน

การจับคู่		Mean	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
กลุ่มขนาดของกิจการ		Difference			Lower Bound	Upper Bound
ขนาดใหญ่	ขนาดเล็ก	-1.19875*	.20056	.000*	-1.5938	-.8037
	ขนาดกลาง	-1.20213*	.20533	.000*	-1.6066	-.7977
ขนาดเล็ก	ขนาดใหญ่	1.19875*	.20056	.000*	.8037	1.5938
	ขนาดกลาง	-.00338	.05589	.952	-.1135	.1067
ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	1.20213*	.20533	.000*	.7977	1.6066
	ขนาดเล็ก	.00338	.05589	.952	-.1067	.1135

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) พบว่าขนาดของกิจการเมื่อพิจารณาจากการจ้างแรงงานมีความแตกต่างกัน ซึ่งค่า p-value เท่ากับ .000 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังนั้นจากสมมติฐานที่ 2 เมื่อพิจารณาจากการจ้างแรงงาน จึงปฏิเสธ H_0 ซึ่งหมายความว่า ถ้าขนาดกิจการของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลกมีความแตกต่างกัน ผู้ประกอบการ จะมีความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่พบว่าผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก กิจการที่มีขนาดใหญ่มีความตั้งใจในการนำระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการกิจการแตกต่างจากกิจการที่มีขนาดกลางและขนาดเล็ก

อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของกิจการเมื่อพิจารณาจากมูลค่าสินทรัพย์ถาวร แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) มีค่า p-value เท่ากับ .271 ที่ระดับนัยสำคัญ

ทางสถิติ .05 แสดงว่าเมื่อพิจารณาจากจำนวนสินทรัพย์ถาวร ถึงแม้ว่าจะมีขนาดแตกต่างกัน ก็ไม่ทำให้ผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลกมีความตั้งใจที่จะนำระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในกิจการ ดังนั้นจากสมมติฐานที่ 2 เมื่อพิจารณาจากมูลค่าสินทรัพย์ถาวร จึงยอมรับ H_0

5. สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้เทคโนโลยี ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้เทคโนโลยี ปัจจัยด้านความปลอดภัยของระบบ ปัจจัยด้านความเร็วในการปฏิบัติงาน และปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก

ตารางที่ 7 แสดงข้อความที่ใช้วัดค่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวแปรที่ส่งผลต่อความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก

ปัจจัย/ตัวแปรอิสระ				
การรับรู้ความง่าย	การรับรู้ถึงประโยชน์	ความปลอดภัย	ความเร็ว	สิ่งอำนวยความสะดวก
รูปแบบของระบบใช้งานง่าย ไม่ยุ่งยากซับซ้อน	ช่วยลดค่าใช้จ่ายในการจัดพิมพ์และการจัดเก็บใบกำกับภาษี	ช่วยให้เกิดการเก็บรักษาเอกสารที่เป็นระบบ ไม่ชำรุด สูญหาย	ช่วยให้การจัดทำใบกำกับภาษีมีความรวดเร็วขึ้น	ผู้ใช้งานสามารถปฏิบัติงานได้ตลอดเวลาทุกสถานที่
ผู้ใช้งานสามารถเรียนรู้และทำความเข้าใจการใช้งานจากคู่มือได้ด้วยตนเอง	ช่วยลดภาระในการจัดเตรียมเอกสารให้กรมสรรพากร	ช่วยให้สามารถกำหนดการเข้าถึงข้อมูลและกำหนดสิทธิ์ผู้ใช้งาน	ช่วยให้การส่งใบกำกับภาษีให้ลูกค้ารวดเร็วขึ้น (ส่งผ่าน Email หรือแอปพลิเคชัน)	สามารถใช้ได้กับคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ที่กิจการมีอยู่

ตารางที่ 7 แสดงข้อความคำถามที่ใช้วัดค่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวแปรที่ส่งผลต่อความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก (ต่อ)

ปัจจัย/ตัวแปรอิสระ				
การรับรู้ความ ง่าย	การรับรู้ถึง ประโยชน์	ความปลอดภัย	ความรวดเร็ว	สิ่งอำนวยความสะดวก
ผู้ประกอบการ สามารถจัดทำ ใบกำกับภาษี ง่ายขึ้น	ช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพใน การจัดทำ ใบกำกับภาษีและ การจัดทำรายงาน ทางบัญชี ช่วยให้สามารถ ตรวจสอบได้อย่าง ถูกต้องและมี ความน่าเชื่อถือ	ช่วยสร้างความ ปลอดภัยให้กับ ข้อมูล ลด ข้อผิดพลาด และ การรั่วไหล	ช่วยลดขั้นตอนใน การจัดทำใบกำกับ ภาษีและการนำส่ง ภาษีมูลค่าเพิ่ม	มีสัญญาณ อินเทอร์เน็ต ครอบคลุมพื้นที่ ในการทำงาน มีเมนูหรือ รูปแบบของ ระบบที่ทำให้เกิด ความสะดวกใน การจัดทำ ใบกำกับภาษี

ตารางที่ 8 แสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจใช้งานในระบบ ใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients Beta	t	P-value
	B	Std. Error			
1 (Constant)	2.657	.287		9.262	.000
ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงความง่าย	.058	.053	.076	1.107	.269
ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์	.193	.067	.244	2.878	.004*
ปัจจัยด้านความปลอดภัยของระบบ	.057	.068	.066	.832	.406
ปัจจัยด้านความรวดเร็วในการ ปฏิบัติงาน	.030	.061	.038	.491	.624
ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	.067	.069	.074	.975	.330

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 9 แสดงความสามารถของตัวแปรอิสระในการทำนายตัวแปรตาม

Model Summary				
Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. The error in the Estimate
1	.402	.162	.145	.33988

ตารางที่ 10 แสดงผลการมีอยู่จริงของการวิเคราะห์สมการถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ANOVA						
Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	P-value
1	Regression	5.444	5	1.089	9.424	.000
	Residual	28.188	244	.116		
	Total	33.631	249			

จากตารางที่ 8 เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์สมการถดถอยแบบพหุคูณ มีค่า p-value เท่ากับ .000 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้เทคโนโลยีมีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก โดยพิจารณาจากค่า p-value เท่ากับ .004 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งตัวแปรอิสระสามารถทำนายหรืออธิบายตัวแปรตามได้ ร้อยละ 16.20

สรุปและอภิปรายผล

1. จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ พบว่าผู้ประกอบการดังกล่าวมีความเห็นต่อความตั้งใจในการนำระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในกิจการในระดับมากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้เทคโนโลยี ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้เทคโนโลยี ปัจจัยด้านความปลอดภัยของระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ ปัจจัยด้านความรวดเร็วในการปฏิบัติงานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ และปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์

หากผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลกได้นำระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ไปใช้ในกิจการ และระบบดังกล่าวมีรูปแบบการใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน สามารถเรียนรู้และทำความเข้าใจในการใช้งานจากคู่มือได้ง่าย ช่วยให้การจัดทำใบกำกับภาษีง่ายขึ้น (อรุณทัย พยัคฆพงษ์, 2560) ช่วยลดค่าใช้จ่ายในการจัดพิมพ์และการจัดเก็บใบกำกับภาษี สามารถตรวจสอบและ

ค้นหาเอกสารได้อย่างรวดเร็ว และมีความน่าเชื่อถือ (ธนวรรณ สำนวนกลาง, 2559) ช่วยให้การจัดทำ การค้นหา และการจัดส่งใบกำกับภาษีให้แก่ผู้ซื้อสินค้าและใช้บริการรวดเร็วขึ้น (จิรัชยา นครชัย, 2553) มีระบบการเข้าถึงที่ปลอดภัย สามารถป้องกันการรั่วไหลหรือสูญหายของข้อมูลได้ (มานิตา สุวรรณวงศ์พร, 2563) ย่อมก่อให้เกิดทัศนคติเชิงบวกต่อผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก ที่จะนำระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในกิจการในอนาคต (มัสลิน ใจคุณ, 2561) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศักดิ์นรินทร์ อินทิมย์ และคณะ (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยหลักที่ส่งผลให้ผู้ประกอบการเกิดความตั้งใจในการนำระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ ต้องสร้างการรับรู้หรือรู้สึกรว่าระบบดังกล่าวจะช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อกิจการ สามารถเรียนรู้ทำความเข้าใจในการใช้งานได้ง่าย จำนวนผู้ให้บริการออกใบรับรองใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์มีมากเพียงพอ และมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้งานของกิจการและกรมสรรพากรอย่างเพียงพอในการช่วยสนับสนุนการใช้งานในระบบใบกำกับภาษี

2. จากการศึกษาเปรียบเทียบความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า ขนาดของกิจการที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ กิจการขนาดเล็ก กิจการขนาดกลาง และกิจการขนาดใหญ่ โดยใช้จำนวนแรงงานและจำนวนสินทรัพย์ถาวรเป็นตัวกำหนด สามารถสรุปได้ดังนี้

2.1 เมื่อเปรียบเทียบขนาดกิจการ พิจารณาจากจำนวนการจ้างแรงงานที่มีความแตกต่างกัน ทำให้ผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลกมีความตั้งใจที่จะนำระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ไปใช้ในกิจการแตกต่างกัน ซึ่งกิจการที่มีขนาดใหญ่มีความตั้งใจที่จะนำระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์มาใช้งานในกิจการแตกต่างจากกิจการขนาดกลางและขนาดเล็ก เนื่องจากกิจการที่มีขนาดใหญ่มีย่อมมีจำนวนแรงงาน ปริมาณการจัดทำและการเก็บรักษาใบกำกับภาษีมากกว่ากิจการที่มีขนาดเล็กกว่า รวมทั้งอาจเกิดข้อผิดพลาดในการจัดทำใบกำกับภาษีที่เกิดจากเจ้าหน้าที่ รวมถึงปัญหาเอกสารสูญหาย (สิทธิชัย วรโชติกำจร และ พัทธราภรณ์ วรโชติกำจร, 2561) นอกจากนี้กิจการยังมีความตื่นตัวในการจัดเก็บเอกสาร และค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดซื้อวัสดุสิ่งพิมพ์ เช่น กระดาษ หมึกพิมพ์ ฯลฯ หากกิจการนำระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในกิจการจะช่วยลดค่าใช้จ่าย ลดความซ้ำซ้อนและขั้นตอนการปฏิบัติงาน รวมถึงข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ (กรมสรรพากร, 2562) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กันยา มั่นคง (2561) พบว่า ผู้ประกอบการในจังหวัดกำแพงเพชรเห็นว่าระบบดังกล่าวสามารถช่วยลดปัญหาความซ้ำซ้อนและลดขั้นตอนในการปฏิบัติงานได้

2.2 เมื่อเปรียบเทียบขนาดกิจการ พิจารณาจากจำนวนสินทรัพย์ถาวรที่มีความแตกต่างกัน ไม่ทำให้ผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลกมีความตั้งใจที่จะนำระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ไปใช้ในกิจการแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาขนาดของกิจการจากจำนวนแรงงานและจำนวนสินทรัพย์ถาวร จะเห็นได้ว่าเมื่อมีจำนวนการจ้างแรงงานที่ต่างกันจะทำให้ผู้ประกอบการดังกล่าวมีความตั้งใจที่จะนำระบบใบกำกับภาษี

อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในกิจการแตกต่างกัน ซึ่งเมื่อพิจารณาจำนวนสินทรัพย์ถาวรของกิจการที่ต่างกัน ไม่ทำให้ผู้ประกอบการดังกล่าวมีความตั้งใจที่จะนำระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ไปใช้ในกิจการ เนื่องจากภาระงานจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลผลิตของสินค้า กล่าวคือ เมื่อกิจการต้องการผลิตสินค้าหรือบริการเพื่อจำหน่ายมากขึ้นจำเป็นต้องจ้างแรงงานเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีเศรษฐศาสตร์สำนักเคนส์ (อาภาพร ผลมี และคณะ, 2561) แต่จำนวนสินทรัพย์ถาวรของกิจการไม่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลผลิตของสินค้า กล่าวคือ เมื่อสินทรัพย์ถาวรเพิ่มขึ้นไม่ได้บ่งชี้ว่ากิจการต้องการผลิตสินค้าหรือบริการเพื่อจำหน่ายเพิ่มมากขึ้น

3. จากการศึกษาปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี ปัจจัยด้านความปลอดภัยของระบบ ปัจจัยในความเร็วของการปฏิบัติงาน และปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีผลต่อความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ พบว่าปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยีด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้เทคโนโลยีมีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก เนื่องจากผู้ประกอบการนิติบุคคลสามารถรับรู้หรือสัมผัสได้ถึงประโยชน์ของการนำระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในกิจการ และช่วยให้กิจการมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ช่วยเพิ่มช่องทางในการแข่งขันทางธุรกิจ และเพิ่มกำไรให้แก่กิจการ (อรุณทัย พยัคฆพงษ์, 2560) รวมถึงสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่ช่วยให้กิจการประหยัดค่าใช้จ่ายจากการนำระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ นอกจากนี้ระบบดังกล่าวสามารถนำข้อมูลมาประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารให้ทันต่อสถานการณ์ มีความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล และสร้างความน่าเชื่อถือแก่กิจการอีกด้วย (ธนวรรณ สำนวนกลาง, 2559) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศักดิ์รินทร์ อินภิรมย์ และคณะ (2564) พบว่าปัจจัยที่จะทำให้ผู้ประกอบการเกิดความตั้งใจในการนำระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในกิจการ ระบบดังกล่าวต้องช่วยให้การออกใบกำกับภาษีมีความถูกต้อง รวดเร็ว ประหยัดเวลา และมีค่าใช้จ่าย รวมถึงสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ระบบใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โดยสืบค้นข้อมูลผู้ประกอบการนิติบุคคลในจังหวัดพิษณุโลกจากเว็บไซต์ของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า และตรวจสอบจำนวนผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก จากเว็บไซต์ของกรมสรรพากร ซึ่งทำให้ข้อมูลอาจคลาดเคลื่อนกับข้อมูลของกรมสรรพากรได้ หากงานวิจัยในอนาคตสามารถขอข้อมูลจากกรมสรรพากรโดยตรงได้ จะทำให้งานวิจัยมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในอนาคต สืบเนื่องจากข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลและการเก็บรวบรวมข้อมูลดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ในอนาคตควรศึกษาเพิ่มเติมถึงประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ ในประเทศไทยยังมียุคก่อนข้างจำกัด ดังนั้น จึงควรค้นคว้าเพิ่มเติมถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อความตั้งใจของผู้ประกอบการในระบบ

ภาษีมูลค่าเพิ่มในการใช้งานระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งควรวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่ออธิบายและทำความเข้าใจในรายละเอียดถึงพฤติกรรมหรือมุมมองของผู้ประกอบการนิติบุคคลต่อการนำระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ไปใช้ในกิจการ

2.2 การศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาประชากรเพียง 1 กลุ่ม คือ ผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งงานวิจัยในอนาคตสามารถนำไปศึกษาเพิ่มเติม เพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลให้ผู้ประกอบการนิติบุคคลเกิดความตั้งใจและใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ โดยแสดงให้เห็นในระดับภูมิภาคหรือระดับประเทศ เพื่อให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

ประโยชน์ในเชิงทฤษฎี ผลการศึกษาครั้งนี้เป็นหลักฐานสนับสนุนว่าทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model: TAM) สามารถนำมาอธิบายปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจการใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลกได้

ประโยชน์ในเชิงปฏิบัติ ผลการศึกษาครั้งนี้

1. ทำให้ทราบถึงระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก ที่มีต่อความตั้งใจใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการใช้งานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก
3. เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาตัดสินใจของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดพิษณุโลก ในการนำระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์และใบรับอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในกิจการ และเป็นการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์และใบรับอิเล็กทรอนิกส์
4. เป็นข้อมูลให้แก่กรมสรรพากรประกอบการพัฒนาระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์และใบรับอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อตอบสนองต่อการใช้งานของผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

รายการอ้างอิง

กันยา มั่นคง. (2561). องค์ประกอบของการยอมรับระบบบริการจัดทำและนำส่งข้อมูลใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ (E-Tax Invoice) ของผู้ประกอบการในจังหวัดกำแพงเพชร. [สารนิพนธ์บัณฑิตย. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์].

กรมประชาสัมพันธ์. (2564). ข่าวสารภาครัฐ. กรมประชาสัมพันธ์.

<https://prd.go.th/th/content/category/detail/id/39/iid/13656>

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2564). แหล่งค้นหาข้อมูลนิติบุคคลและประเภทธุรกิจในประเทศไทย.

DBD datawarehouse. <https://datawarehouse.dbd.go.th/searchJuristicInfo>

กรมสรรพากร. (2559). คู่มือใบกำกับภาษี. กรมสรรพากร.

https://www.rd.go.th/publish/fileadmin/user_upload/ebook/taxinvoice.pdf

_____. (2562). E-Tax invoice & Receipt. กรมสรรพากร. <https://etax.rd.go.th/>

_____. (2564). คู่มือใบกำกับภาษี. กรมสรรพากร.

https://www.rd.go.th/publish/fileadmin/user_upload/ebook/taxinvoice.pdf

_____. (2564). คู่มือภาษีสำหรับผู้ประกอบการ. กรมสรรพากร. <https://www.rd.go.th/62063.html>

_____. (2564). ยื่นแบบออนไลน์. กรมสรรพากร. <https://rd.go.th/>

_____. (2564). ระบบค้นหาข้อมูลผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งยังคงประกอบกิจการอยู่. กรมสรรพากร. <https://vsreg.rd.go.th/VATINFOWSWeb/jsp/V001.jsp>

จิรัชยา นครชัย. (2553). ระบบจัดการเอกสารอิเล็กทรอนิกส์. [สารนิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต].

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร.

ชูพงษ์ พันธุ์แดง นิตยา ไหวดี ศุภิกา ประเสริฐพร นภัสวรรณ ดาทุมา รัชดา ศรีสุระพล และกนกอร บุญมี. (2562). ระบบการจัดการสารสนเทศของการลงทุนธุรกิจ SMEs ในภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. วารสารการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัย

มหาสารคาม, 11(2), 183-213.

เดวิด มกรพงศ์ และ ปราบธนา ปุณณกิติเกษม. (2561). การตั้งใจใช้เทคโนโลยีในระบบบัตรโดยสารอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ใช้บริการรถโดยสารประจำทางสาธารณะ. วารสารวิจัยและพัฒนา มจร., 41(1), 115-126.

ธนวรรณ สำนวนกลาง. (2559). การยอมรับเทคโนโลยีการทำธุรกรรมทางการเงิน รูปแบบ "M-banking". [วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2564). เถณฑ์การแบ่ง SMEs. ธนาคารแห่งประเทศไทย.

<https://www.bot.or.th/Thai/Segmentation/Business/Pages/SMEs.aspx>

พูนเพิ่ม เสรีวิชัยสวัสดิ์. (2562). การพัฒนารูปแบบการยอมรับการใช้เทคโนโลยีของพนักงานในอุตสาหกรรมไมซ์ในประเทศไทย. [วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พิมพ์ปวีณ์ มะณีวงศ์. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการใช้โปรแกรมระบบ EXPRESS ของนักบัญชีในระดับอุดมศึกษา. วารสารสมาคมนักวิจัย, 25(1), 394-409.

พิมพ์พรรณ สุวรรณศิริศิลป์. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับและใช้งานบริการแบบพร้อมเพย์. [การค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พิรภัทร จินโต. (2564). ปัจจัยและพฤติกรรมที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีการใช้งานกระเป๋าเงินอิเล็กทรอนิกส์ของพนักงาน บริษัทผลิตอาหารสัตว์แห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก. [การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- พิรญา ชื่นวงศ์. (2560). ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงาน: กรณีศึกษา ธุรกิจการขนส่งใน จังหวัดเชียงราย. *วารสารเศรษฐศาสตร์และกลยุทธ์การจัดการ*, 4(2), 92-100.
- พงศกร คหิทรพงศ์. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ กรณีศึกษาผู้ใช้บริการ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบึงขังบ้านโป่ง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี. [วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มัสลิน ใจคุณ. (2561). การยอมรับเทคโนโลยี ความไว้วางใจ และการตลาดผ่านสังคมออนไลน์ที่มีผลต่อ ความตั้งใจซื้อสินค้าผ่านช่องทางเฟซบุ๊กไลฟ์ (Facebook LIVE) ของกลุ่มผู้บริโภค Generations X, Y, Z. [วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- มานิตา สุวรรณวงศ์พร. (2563). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการใช้บริการการช่วยเหลือทางการเงิน ผ่านแพลตฟอร์ม. *วารสารระบบสารสนเทศด้านธุรกิจ (JISB)*. 6(2). 49-73.
- ณัฐพล สุทธิศักดิ์ศรี. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจใช้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่าน Mobile Banking ของธนาคารออมสินในเขตราชบุรี. [วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศักดิ์รินทร์ อินทิมย์ สมบัติ อารังสินถาวร ศรีญา แสงลิมสุวรรณ และ สานนท์ อนันตานนท์. (2564). การศึกษาการยอมรับการใช้งานระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์และใบรับอิเล็กทรอนิกส์. *ว.มทส. (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 6(2), 212-227.
- คันศนีย์ เอื้อประชากุล. (2560). ศึกษาความพร้อมทางดิจิทัลเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการ ดำเนินกิจกรรมและการให้บริการลูกค้าของบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทย. [การศึกษา ค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิรินันท์ กำเนิด. (2558). การศึกษาความพร้อมของเกษตรกรต่อความตั้งใจใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ การสื่อสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์ : โปรแกรมประยุกต์ไลน์. [วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุธีรา อะทะวงษา และ สมบูรณ์วัลย์ สัตยารักษ์วิทย์. (2557). คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ และลักษณะของสถานประกอบการที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมของประเทศไทย. *สุทธิปริทัศน์*, 28(85), 61-79.
- สิทธิชัย วรโชติกำจร และ พัทธราภรณ์ วรโชติกำจร. (2561). การพัฒนาระบบจัดเก็บและค้นคืนเอกสาร งานสารบรรณ. *วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม*, 6(1), 137-145.
- สำนักงานจังหวัดพิษณุโลก. (2563). ข้อมูลสถิติ. สำนักงานจังหวัดพิษณุโลก.
<https://www.opsmoac.go.th/phitsanulok-strategic-files-421191791803>

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. (2559). รายงานฉบับสมบูรณ์ เรื่อง การศึกษาแนวทางเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการ ขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม เพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง.

<https://www.fpo.go.th/eresearch/getattachment/0109af72-f133-4e4b-ba68-b8e2d96ec21c/7552.aspx>

_____. (2564). ข้อมูลสถิติ. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง.

<https://www.fpo.go.th/main/Statistic-Database.aspx>

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2562). กฎกระทรวงกำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2562. สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.

<https://www.sme.go.th/th/download.php?modulekey=27>

อรุณทัย พัยคณพงษ์. (2560). แบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยีในการแข่งขันทางการตลาด.

วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี, 11(25), 128-136.

อาภาพร ผลมี พัฒน์ พัฒนรังสรรค์ และศรีอร สมบูรณ์ทรัพย์. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจ้างงานแรงงานไร้ทักษะในยุคประเทศไทย 4.0 ของสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี. วารสารเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ, 9(18), 35-48.

อรรธรณ สุขยานี. (2558). ความตั้งใจในการใช้ระบบสารสนเทศการบริหารทรัพยากรบุคคลของบุคลากรสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ : การประยุกต์ใช้ตัวแบบการยอมรับเทคโนโลยี. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

อุทุมพร วงศ์เพชร และ นิชนันท์ กิตติพัฒน์. (2560). ระบบจัดการเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ โรงเรียนชุมพรศึกษา. ใน การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8. มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่.

<https://www.hu.ac.th/conference/conference2017/proceedings/data/05-1->

Oral%20Presentation/5.Information%20Technology/35-G6-2-064I-O(อุทุมพร%20วงศ์เพชร).pdf